

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové ve věci žalobce: **D. V. T.**, st. přísl. Vietnamská socialistická republika, zast. Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Praha 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky je povinno vydat rozhodnutí ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky žalobce a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu.

V podané žalobě žalobce uvedl, že dne 4.6.2015 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodnutí, kterým předchozí rozhodnutí zrušila a věc vrátila k novému projednání. Od této doby nedošlo k žádným úkonům, o kterých by byl žalobce informován. Vzhledem k nečinnosti žalovaného správního orgánu přistoupil žalobce dne

12.8.2015 k podání návrhu na provedení opatření proti nečinnosti, nicméně ani nadřízený správní orgán o návrhu žalobce do dne podání žaloby nerozhodl. Žalobce měl za to, že žalovaný je ve věci nečinný, přičemž uvedl, že vyčerpal prostředky, které stanoví procesní předpis, a proto požadoval, aby Městský soud v Praze žalovanému rozsudkem uložil povinnost ve věci rozhodnout v soudem stanovené lhůtě. Současně požadoval náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost podané žaloby, neboť není a nebyl nečinný, v jeho postupu dle jeho názoru nelze shledat ani nepřípustné či neodůvodněné průtahy. Dále rovněž uvedl, že žalobou zmiňovaný návrh na provedení opatření proti nečinnosti z 12.8.2015 není součástí spisového materiálu a správní orgán si telefonicky ověřil informace u nadřízeného správního orgánu s tím, že Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců neneviduje návrh na provedení opatření proti nečinnosti, a proto nebylo nadřízeným správním orgánem dosud předmětné opatření vydáno. Z tohoto důvodu považuje žalovaný žalobu za předčasně podanou a navrhl ji jako nepřípustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnout, neboť dle jeho názoru žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem.

Při jednání konaném dne 7.4.2014 setrval žalobce prostřednictvím svého právního zástupce na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalovaný přípisem ze dne 5.4.2016 omluvil svoji neúčast z ústního jednání a to z důvodu časové vytíženosti oddělení zástupčí činnosti a kasací.

Ze správního spisu pak vyplývá, že rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 4.6.2015 č.j. MV-55251-3/SO-2015 bylo rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28.7.2010 č.j.: OAM-36149-19/MC-2009, jímž bylo podle § 87l odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. zrušeno povolení žalobce k trvalému pobytu, zrušeno a věc byla vrácena Ministerstvu vnitra k novému projednání. Předmětné rozhodnutí žalovaný obdržel dne 18.6.2015.

Ze spisového materiálu předloženého soudu Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců vyplývá, že návrh žalobce na provedení opatření proti nečinnosti ze dne 12.8.2015 adresovaný Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců byl v dispozici pracovníků správního orgánu dne 13.8.2015. Opatření proti nečinnosti pak bylo vydáno dne 1.2.2016 pod č.j. MV-5670-2/SO-2016 a bylo jím Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky příkázáno, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci řízení o zrušení povolení žalobce k trvalému pobytu na území České republiky. Předmětné opatření nabylo právní moci 2.2.2016.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. § 81 odst. 1 a 2 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je právním institutem správního soudnictví, který přichází v úvahu tam, kde je správní orgán nečinný. Při rozhodování o žalobě proti nečinnosti správního orgánu soud posuzuje pouze to, zda existuje povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé.

V projednávané věci není sporu o tom, že původní rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 28.7.2010, č.j.: OAM-36149-19/MC-2009, jímž bylo zrušeno dle ust. § 87l odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. žalobcovo povolení k trvalému pobytu, bylo zrušeno (rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 4.6.2015, č.j. MV-55251-3/SO-2015), věc byla vrácena Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k novému projednání a od té doby ve věci rozhodnuto nebylo.

Žalobce doložil, že uplatnil před podáním žaloby procesní prostředek sloužící k ochraně proti nečinnosti, předepsaný podle předpisů, podle správního práva, když tedy dne 12.8.2015 podal návrh na provedení opatření proti nečinnosti ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. O tom, že tuto žádost žalobce podal a kdy, že tedy tak učinil, soud nepochybuje, když žalobce soudu doložil a to písemností-doručenkou z datové schránky, že toto své podání odeslal systémem datových schránek dne 12.8.2015. K tomuto datu byl pak předmětný návrh na provedení opatření do datové schránky Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců doručen a to v 18:09 hod. I z předloženého spisového materiálu koneckonců vyplývá, že předmětný dokument byl do systému zapsán dne 13.8.2015 v 6:52:52 hod. a téhož dne v 8:47:31 hod. došlo k zobrazení elektronického obrazu dokladu a v 8:48.33 hod. k přímému předání Mgr. V. C., referentovi. Skutečnost, že o takto uplatněném prostředku Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodla až s odstupem několika měsíců (1.2.2016), v tomto případě nemůže jít k tíži žalobce. Navíc je pak zřejmé, že byť Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodla až 1.2.2016, je nesporné, že dospěla k závěru, že ve věci dochází k průtahům a opatřením proti nečinnosti č.j. MV-5670-2/SO-2016 uložila žalovanému Ministerstvu vnitra, aby do 30 dnů od doručení tohoto opatření vydalo rozhodnutí ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce. Vzhledem k tomu, že ani do dnešního dne, tedy do 7.4.2016, takové rozhodnutí nebylo vydáno, resp. žalovaný soudu nesdělil, že by v předmětné věci rozhodnuto bylo, je nesporné, že v předmětné věci dochází k průtahům, a to i přes uplatněné opatření proti nečinnosti.

Za tohoto stavu věci tedy soudu nezbylo než shledat, že žaloba byla podána důvodně, a proto jí vyhověl a uložil žalovanému ve smyslu ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. povinnost vydat rozhodnutí ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky žalobce a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náklady řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,-Kč a v náhradě nákladů právního zastoupení advokátem. Náklady právního zastoupení činí za 3 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání před soudem) a 3.100,-Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. a za 3x režijní paušál a 300,-Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 10.200,-Kč se zvýšením o částku 2.142,- Kč, tj. daně z přidané hodnoty ve smyslu § 57 odst. 2 s.ř.s. v sazbě 21% dle zákona č. 235/2004 Sb. Náklady řízení tedy celkem činí 14.342,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. dubna 2016

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková